

УКРАЇНСЬКА МОВА

► Списування і диктанти

І. Тексти для списування і диктантів без завдань з мовної теми

І СЕМЕСТР

Народна творчість

Народна творчість — це могутнє духовне дер(е/и)во. (Й/Б)ого корені сягають ще давніх часів. Із золотої кр(е/и)ниці рідних казок ми ч(е/и)рпаємо скарби народної мудрості. Скільки дотепних висловів знайдемо (в)ка(з/с)ках(!/?). Як зам(е/и)луємося красою ж(е/и)вого народного слова! Вірність жінки мат(е/и)ринському обов(ь/’)язку, готовність до самопожертви є тим золотим ід(е/и)алом моралі, який зустрічаємо у фольклорі всіх народів. (54 слова)

За Лідією Дунаєвською

Новий рік

Наш звичай святкувати Новий рік дійшов із сивої давнини. А народився він (не)(в)нас, а (в)давніх мешканців (А/а)нглії та (Н/н)імеччини. У ті далекі часи люди збиралися в з(е/и)мовому лісі навколо вічноз(е/и)леної ялинки, ро(з/с)палювали біля неї вогнище і співали, танцювали — в(е/и)с(е/и)лились. У нас теж стало звичаєм святкувати Новий рік біля ялинки. (54 слова)

За Анатолієм Давидовим

Для чого дубам листя взимку

Уже ліс і (не)жовтий. Уже він бе(з/с)листий. Гуде пот(е/и)хеньку вгорі. Стоїть (у)тумані. Там, у в(е/и)рховитті, ходить зима, носить (у)синій п(е/и)лені завірюху.

УКРАЇНСЬКА МОВА

Тільки дуби міцнолисті аж в(е/и)сною роздягнуться, хоч і (не)мерзнуть. Взимку всі дерева (в)лісі гудітимуть на стужі голим віттям. А дуби шумітимуть їм про в(е/и)сну. Ось нащо дубам листя взимку. (55 слів)

За Григором Тютюнником

Колиска культури

Грецію називають колискою культури. Її талановитий наро(д/т) заклав основи більшості наук. В(е/и)сокого розвитку набула архітектура. Греки (по)будували мармурові храми. Вони вірили, що (на)блакитному небосхилі ж(е/и)вуть добрі боги і пильно стежать (за)чеснотами людей. Морські плавання (Г/г)реків (по)служили основою для відомого міфу про (А/а)ргонавтів. Історія розповідає, що їм пощастило здобути золоте руно і забрати із собою красуню (М/м)едею. (60 слів)

За Наталією Миропольською

II СЕМЕСТР

Вос(е/и)ни

Була тепла, ясна осінь. Осі(н/нн)є повітря було прозоре, тихе. (На)заході, під (без)хмарним небом, стояло в(е/и)лике золоте сонце. Під (й/ь)ого косим промі(н/нн)ям золотом сяяло листя лип та беріз. Заз(е/и)л(е/и)ніли темним листом яблуні, рож(е/и)віли груші.

(На)вербах листя порідшало, поблідло. Здавалося здалеку, що верби тепер лише розв(е/и)ваються, як на провесні.

Сухе листя дощем опадало з д(е/и)рев і ш(е/и)л(е/и)стіло (під)ногами. (60 слів)

За Михайлом Коцюбинським

Ялина

(На)з(е/и)мові свята і канікули чи (не)(в)кожному домі зустрінете лісову гостю — (Я/я)лину.

Красується, прибрана вишуканими прикрасами, наповнюючи все навкруги цілющим запахом лісу.

(Я/я)лина дарує радість (не)тільки о цій порі. Вона завжди людям у пригоді, адже її д(е/и)р(е/и)вина з давніх давен і донині використовується в будівництві, є цінною с(е/и)ровиною для промисловості.

А ще знайте, що (Я/я)лина — лікарська та м(е/и)доносна рослина. *(63 слова)*

Із «Буслика»

Л(е/и)лека — патріот рідного краю

Л(е/и)лек наз(е/и)вають патріотами рідного краю. Українці тільки л(е/и)лек наз(е/и)вали людськими іменами.

У них же запитували про погоду. Л(е/и)леки — розумні, передбачливі птахи. Після вирію вони завжди повертают(ь/-)ся в рідні місця. Селяться ці птахи біля тих осель, де (в)сім(ь/’)ї панують мир і спокій. Так, л(е/и)лек завжди об(е/и)рігали, ставились (до)них шанобливо. (Не)можна руйнувати л(е/и)лечих гнізд. (У)народі кажуть, що це призведе (до)лиха — згорить хата. *(69 слів)*

В(е/и)рба

Як тільки сонце (на)весну пов(е/и)рне і трохи пот(е/и)пліє, одразу ж (на)в(е/и)рболозах біля річок, ставків і на узліссях з(ь/’)являються пухнасті котики. Це в(е/и)рба цвіте, нагадуючи, що в(е/и)сна вже не за горами, що невдовзі оновлююча пора повсюдного зел(е/и)н-квіту.

Цвіт в(е/и)рби — прекрасне, зворушливе диво природи. Пухнасті в(е/и)рбові котики — вражаючий символ краси. В(е/и)рболози молодю зел(е/и)нню першими м(е/и)люють наше око, коли інші д(е/и)рева, чорні й голі, іще від з(е/и)мової сплячки (не)пробудилися. (70 слів)

За Олександром Довженком

Нав(е/и)сні

Нав(е/и)сні (в)озері завзято змагаються (у)своїх співах жаби. Буйно піднімаються хліба, трави, а над ними шугають ластівки. (При)дорозі сховалася (в)траві (К/к)ульбабка. Голівка її (в)біленькій прозорій шапочці. Зірвеш об(е/и)режно цю шапочку, подмеш на неї — і поніс вітерець пухнасті парашутики. А (під)кожним парашутиком насіннячко в(е/и)сить. Де сяде парашутик, нова кульбабка виросте.

Насувається здалеку темна хмара. Загуркотів перший, в(е/и)сняний, травневий грім. Мабуть, дощ буде! Треба кудись ховатись! (70 слів)

За Олександром Копиленком

